

ΤΡΙΛΟΓΙΑ

12 ναυτικά μίλια

Που, πως, πότε, και γιατί

Χ. ΚΗΠΟΥΡΟΣ

Αφιέρωμα
Στον ένστολο στόλο του Αιγαίου

**ΘΡΑΚΗ
2020**

Πως να πάρουμε πίσω τη θαλάσσια Ελλάδα που μας κλέβουν

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΗΠΟΥΡΟΥ

Σημείο των καιρών, αποτελεί η πρόγευση από το καθόλα παράνομο σύμφωνο Τουρκίας Λιβύης, διαμέσου προπομπών. Ο λόγος για την υπό έγκριση, και εις βάρος των Ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων, έναρξη έρευνας υδρογονανθράκων, σε απόσταση μέχρι τα έξη μίλια από τη Ρόδο, την Κάρπαθο, την Κάσο, και την Κρήτη. Και αυτό διότι μέχρι στιγμής η Ελλάδα δεν έχει ασκήσει το δικαίωμα, σύμφωνα με το δίκαιο της θάλασσας, λόγω του Τουρκικού “*casus belli*”. Μπορεί όμως να το κάνει έστω και τώρα. Να φέρει και να ψηφίσει στη Βουλή την επέκταση των χωρικών υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια, ειδικά για την εν λόγω περιοχή. Και επί του παρόντος, έστω και αν επείγει το ζήτημα της ΑΟΖ όπως και τα της υπόλοιπης θαλάσσιας Ελλάδας, ας παραμείνουμε μόνο στην ίδια περιοχή. Τόσο για τα Ανατολικά της Ρόδου, της Καρπάθου, της Κάσου, και της Κρήτης, όσο και Νοτίως της τελευταίας, καθώς και Ανατολικά, Δυτικά και Νοτίως του Καστελόριζου.

Εννοείται ότι η αίτηση της εταιρείας πετρελαίου προς το Τουρκικό κράτος σχετίζεται άμεσα με το λεγόμενο Τουρκολιβυκό μνημόνιο. Η αναφορά δε στο συγκεκριμένο σημείο “επτά” και ήδη στο νέο χάρτη τα υπό στοιχεία “T16 και U16”

{βλ. *Εικόνα Α*}, οικόπεδα για τα οποία ζητείται η έρευνα σε απόσταση έξη μιλίων, Νοτιοανατολικά της Κρήτης, αποτελούν το κλειδί. Το ψεύδος ότι υπάρχει μόνο η Τουρκική υφαλοκρηπίδα και πέραν αυτής ουδέν, προσκρούει στην ύπαρξη της Ελληνικής νησιωτικής υφαλοκρηπίδας αλλά και στην αναγνώρισή της, αρχής γενομένης από τον ίδιο τον ΟΗΕ.

Το ζητούμενο είναι η Τουρκική πρόθεση για την αποκοπή προσπέλασης στο Νοτίως της Κρήτης Λιβυκό Πέλαγος, από τη Μεγαλόνησο, όταν οι εκεί έρευνες “αξιοποιήσουν” το γνωστό όσο και το απολύτως παράνομο μνημόνιο, με τον ταυτόχρονο σταδιακό εκτουρκισμό της θάλασσας αυτής, της μεταξύ Ευρώπης και Βόρειας Αφρικής. Όταν, πέραν του γκριζαρίσματος των οικοπέδων τα οποία παραχώρησε η Ελλάδα στα Νοτιοδυτικά της Κρήτης, για εκμετάλλευση στις εταιρείες TOTAL, EXON, Mobil και ΕΛ.ΠΕ., να καταλήξει να συνορεύει τελικά προς νότο, με την Τουρκία!

Κατά τα άλλα, η ως άνω προτεινόμενη νομοθετική πράξη της Ελλάδας, για επέκταση των χωρικών υδάτων στα πέντε νησιά στα δώδεκα μίλια. πέραν της

άσκησης των κυριαρχικών δικαιωμάτων μας, έρχεται να αναγκάσει την Τουρκική επιχειρηματολογία της απειλής πολέμου, να τοποθετηθεί εκ νέου, μια και οι Τουρκικές ακτές κείνται βορείως και όχι ανατολικά των Ελληνικών αυτών νησιών. Και αφού το “Ανατολικά” ήταν που ενοχλούσε ιδιαίτερα. Μήπως δήθεν αποκλειστούν οι Τουρκικές ακτές από την πρόσβασή τους στη θάλασσα, κάτι που για τα συγκεκριμένα πέντε νησιά ουδεμία απολύτως έχει σχέση. Και αφού ακόμη και η απόσταση της Ρόδου από το προς Ανατολάς πλησιέστερο Τουρκικό Φετιγέ, υπερβαίνει κατά πολύ τα 24 Ναυτικά Μίλια. Ακριβώς είναι 43,671.

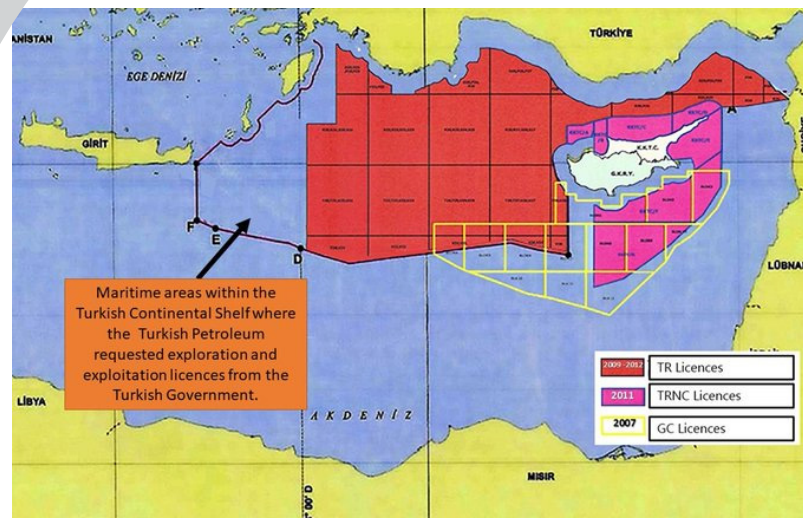
Ταυτόχρονα θα ακολουθήσει η εκ μέρους της χώρας μας, αποστολή προς τον ΟΗΕ, της σύννομης, προς τη Σύμβαση του ίδιου οργανισμού, για το δίκαιο της θάλασσας, νομοθέτησης. Επίσης η κοινοποίηση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση των

θεσμικών μας ενεργειών, σύμφωνα άλλωστε και με τον Ελληνικό κυρωτικό νόμο αλλά και το γεγονός των επανειλημμένων συστάσεων της Ευρωπαϊκής διπλωματίας για σεβασμό από την Τουρκία των κυριαρχικών δικαιωμάτων, τόσο της Ελλάδας, όσο και της Κύπρου.

Παράλληλα θα συνιστούσε ιδιαίτερα μεγάλη παράλειψη αν οι θεσμικές μας αυτές ενέργειες δεν

ΕΙΚΟΝΑ Α
ΠΗΓΗ - ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
2 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

ΕΙΚΟΝΑ Β
ΠΗΓΗ - @CERCIYES, MFATURKEY
2 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

κοινοποιούνταν επίσης και προς κάθε διεθνές δικαιοδοτικό όργανο. Άλλωστε αν η πρόσφατη εισβολή στο Νότιο Έβρο ήταν στιγμιαία, οι Τουρκικές γεωτρήσεις στο Νότιο Αιγαίο, και στα χωρικά μας ύδατα, που ως γνωστό συνιστούν εθνικά εδάφη, θα είναι εισβολές διαρκείας. Και για το λόγο αυτό δεν μπορεί να μένουν αναπάντητες. Η Ελλάδα δεν θα κουραστεί, όσες φορές και αν χρειαστεί, να προσφεύγει σε κάθε αρμόδιο διεθνές δικαστήριο, για την επιβολή ουσιαστικών κυρώσεων, σε βάρος της Τουρκίας.

Αυτή είναι, πέραν από το σύννομο προς τις διεθνείς συνθήκες, μια πατριωτική και ταυτόχρονα ολιστική πολιτική γεωοικονομία και παιδεία. Φυσικά και δεν είναι πατριωτισμός στα μετόπισθεν, όπως αποτελούσαν όσα έγιναν επί της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Αν διηγηθούμε την ανεκδιήγητη εκείνη κίνηση των

Τσίπρα-Κοτζιά, με την επέκταση στα δώδεκα μίλια ειδικά για τα νησιά του Ιονίου, βλέπουμε ότι στην ουσία ισοδυναμούσε με ακύρωση κάθε διεθνούς θεσμικού πλαισίου ενώ παράλληλα προσέφερε πλείστους όσους πόντους στην Τουρκική επιχειρηματολογία. Τύχη αγαθή λοιπόν που έμεινε στη μέση και δεν ολοκληρώθηκε. Σαν το ανεκδιήγητο των ημερών με το φράχτη του Έβρου που έπρεπε, λένε, να περιλαμβάνει διόδους για τις αιτήσεις ασύλου. Λες και δεν υπάρχει η πρότασή μας για ένα hotspot στο Παζάρκουλε {*βλ. pdf "Εμείς και ο Ερντογάν"*}, που βρίσκεται σε απόσταση ούτε καν ενός τσιγάρου από τα Ελληνοτουρκικά σύνορα.

Ας συνεχίσουμε όμως με τα μπρος-πίσω, πηγαίνοντας στα της επικύρωσης της

Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, όταν η Ελλάδα είχε προβεί σε δήλωση σύμφωνα με την οποία “ο χρόνος και ο τόπος άσκησης των εν λόγω δικαιωμάτων είναι ένα ζήτημα που απορρέει από την εθνική της στρατηγική”. Επιπλέον το άρθρο 2 του Ν.2321/1995, κυρωτικού της Σύμβασης του Δικαίου της Θάλασσας, προβλέπει ότι “η Ελλάδα έχει το αναφαίρετο δικαίωμα κατ’ εφαρμογή του άρθρου 3 της υπό κύρωση Συμβάσεως να επεκτείνει σε οποιονδήποτε χρόνο το εύρος της χωρικής θάλασσας μέχρι τα δώδεκα ναυτικά μίλια”.

Μπορεί η Τουρκία να μην έχει υπογράψει τη σύμβαση του ΟΗΕ για το ότι τα νησιά διαθέτουν υφαλοκρηπίδα, και να επέλεξε τη διενέργεια ερευνών για υδρογονάνθρακες μεταξύ Ρόδου και Κρήτης, όχι τυχαία, επί του Ελληνικού σεισμικού τόξου, όμως άλλο αυτό και άλλο αν η Ελλάδα επεκτείνει τα χωρικά ύδατα των εν λόγω νησιών, οπότε η όποια εντός τους Τουρκική παρουσία, όπως επί του προκειμένου, με τις ήδη εξαγγελθείσες έρευνες και γεωτρήσεις, θα συνιστά εισβολή διαρκείας. Εν ροή.

Αν παρόλα αυτά η Ελλάδα ολιγωρήσει και δεν τα πράξει όλα αυτά είναι σαν να αποδέχεται το να της πει η Τουρκία: “Δεν είναι και τόσο σπουδαίο. Θα καταπιείτε

τέσσερις με πέντε καμήλες. Έχετε άλλωστε μάθει πολύ καλά να διυλίζετε τον κώνωπα και να καταπίνετε την κάμηλο, όπως λέει και η ευαγγελική σας ρήση. Εμείς πάντως λέμε: Ες αύριον τα σπουδαία. Ες Λιβυκόν-Τουρκικόν τα σπουδαία”. Με την Ελλάδα τότε να χρειαστεί να κόψει έναν πολύ πιο πολύπλοκο γόρδιο δεσμό είτε διαφορετικά να σκάσει και να πλαντάξει από τις καταπόσεις των επιπλέον καμηλών.

Δεν μας άκουσαν το 1996 για το πως μπορεί να ασκηθεί η εθνική κυριαρχία στο Δέλτα του Έβρου, στον Ανατολικό βραχίονα του ποταμού. Ούτε μας άκουσαν μετά το 2001, ώστε να προχωρήσουν στην υποθαλάσσια ζεύξη των Κρητικών με τις Λιβυκές ακτές διαμέσου αγωγού φυσικού αερίου, που από τότε ως δουλεία διόδου θα ακύρωνε το μετά δεκαοκτώ έτη Τουρκολιβυκό μνημόνιο. Δεν μας άκουσαν ούτε το 2003 ώστε να προωθήσουν τον Εύξεινο αγωγό, ο οποίος θα παρέκαμπε την Τουρκία. Τον μετέπειτα South stream, και τελικά τον Turkish stream ο οποίος τελικά παρέκαμψε την Ελλάδα. Δεν περιμέναμε να μας ακούσουν για τη Θρακική διώρυγα. Αυτήν, ως ιδέα, μας την αντέγραψε ο Ερντογάν {*Βλ. επίσης το pdf “Εμείς και ο Ερντογάν”*}. Περιμένουμε όμως σήμερα να μας ακούσουν. Ιδού η Ρόδος, ιδού και τα άλλα τέσσερα Ελληνικά νησιά, με το πήδημα να ταυτίζεται με τα δώδεκα μίλια.

Ήδη δημοσιεύτηκε το σκαρίφημα με βάση το οποίο η Τουρκική εταιρεία πετρελαίου ζητά την έγκριση από το Τουρκικό κράτος, να προχωρήσει σε έρευνες για υδρογονάνθρακες, όπου η περιοχή που βρίσκεται νοτιοανατολικά της Κρήτης έχει τον αριθμό “επτά”. Στις 2 Ιουνίου 2020, δημοσιεύθηκε ο χάρτης με το ενεργειακό χωροταξικό που έγινε επί τη βάση του τουρκολιβυκού μνημονίου, με τα 24 οικόπεδα να βρίσκονται στην Ελληνική υφαλοκρηπίδα, και τα εξ αυτών “Τ 16 και U16” {βλ. **Εικόνα Α**} νοτιοανατολικά της Κρήτης.

Κύριος οίδε ποιος θα είναι ο επόμενος χάρτης. Αυτό όμως που όλοι είδαν σε έναν άλλο χάρτη που επίσης κυκλοφόρησε στις 2 Ιουνίου 2020, από τον υψηλόβαθμο Τούρκο διπλωμάτη C. Ergiyes, και είχε κατατεθεί στον ΟΗΕ, από στις 18 Μαρτίου 2020, {βλ. **Εικόνα Β**}, είναι το ακριβές περίγραμμα του σχεδιαζόμενου γεωοικονομικού Τουρκικού πλιάτσικου, εντός του οποίου ενεγράφησαν τα 24 οικόπεδα, η μεγάλη πλειοψηφία των οποίων

κείται εντός της Ελληνικής υφαλοκρηπίδας.

Αν πάλι οι ημεδαποί κυβερνώντες “ου γαρ οίδασι τι ποιούσι”, αυτό που οίδαμε εμείς είναι το τι θα περιέχει το όμορο προς το ως άνω, και υπό τουρκοποίηση Λιβυκό ενεργειακό ρυμοτομικό, για το οποίο συζήτησαν στις 4 Ιουνίου 2020, ο Ερντογάν με τον λεγόμενο Λίβυο πρωθυπουργό, με κύριο μέλημα, μεταξύ των άλλων, την ακύρωση του υποθαλάσσιου αγωγού φυσικού αερίου East med. Όπως επίσης οίδαμε και το τι οφείλει η Ελληνική Κυβέρνηση, πέραν της πεπατημένης που ακολουθεί με τις επιστολές προς τα θεσμικά πρόσωπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λέμε λοιπόν να απευθυνθεί σε όλους τους Βουλευτές του ημικυκλίου, προωθώντας την ομόφωνη προσυπογραφή και στήριξη, πριν εισαγάγει στη Βουλή προς ψήφιση την επέκταση των εθνικών χωρικών υδάτων στα δώδεκα μίλια, σε πέντε νησιά: Ρόδο, Κάρπαθο, Κάσο, Κρήτη, Καστελόριζο. Όλα δε αυτά, για ευνόητους λόγους, να προχωρήσουν με τη διαδικασία του κατεπίγοντος. Αντί να μας προλάβουν δηλαδή οι εξελίξεις, να τις προλάβουμε εμείς.

Κάθε τόσο μια νέα διεπιστημονική επιτροπή συγκροτείται. Από την

πανδημία μέχρι την οικονομία και μέχρι την επιτροπή για τη διακοσμοστή επέτειο της εθνικής παλιγγενεσίας κλπ. Νομίζουμε ότι είναι πλέον καιρός να υπάρξει και μια νέα εθνική διεπιστημονική επιτροπή που να καταπιαστεί με την Ελληνική επιχειρηματολογία απέναντι στην αντίστοιχη Τουρκική για τα παρεπόμενα του εν λόγω θέματος. Εννοείται ότι αν είναι από τα υπαρκτά ιδρύματα είτε think tanks είτε ινστιτούτα διεθνών σχέσεων είτε foundations, ευχαριστούμε, αλλά δεν θα πάρουμε. Τα είδαμε τα χαίρια τους.

Εμείς πάντως δεν φανταζόμαστε να υπάρχει μεγαλύτερη τιμή για το 2021, από μια τέτοια απόφαση της Βουλής των Ελλήνων για επέκταση των χωρικών υδάτων των πέντε αυτών νησιών στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Πέραν της εθνικής άμυνας, της εθνικής αυτοπεποίθησης και της αξιοπρέπειας, θα αποτελεί και μια πράξη νέας απελευθέρωσης. Τόσο της Δωδεκανήσου, όσο και της Κρήτης. Αν δε πάρουμε ως μέτρο σύγκρισης την επιτυχή απόκρουση του Έβρου, εδώ έχουμε ίσα με πέντε Έβρους. Μια ταύτιση της παλιγγενεσίας με μια νέα αναγέννηση, τόσο εννοιολογικά, όσο κυριολεκτικά.

Και επιπλέον με τους δύο θαλάσσιους εξώστες πλάτους δώδεκα μιλίων, το Δωδεκανησιακό και τον Κρητικό, και με τα πέντε αυτά νησιά, μετά της παράκτιας χώρας, να αγναντεύουν την Ανατολική Μεσόγειο, όπως και το Λιβυκό Πέλαγος, ενώ ταυτόχρονα θα περιφρουρούν το απαράγραπτο και αναφαίρετο δικαίωμα στην υφαλοκρηπίδα, όσο και στην ΑΟΖ.

Να πάρουμε πίσω τη θαλάσσια Ελλάδα που μας κλέβουν η Τουρκία με το πραιτοριανό τμήμα της Λιβύης. Παράλληλα να προσφύγουμε στο αρμόδιο διεθνές δικαιοδοτικό όργανο ως προς τις τις πολλαπλές Τουρκικές παραβιάσεις, αφού ο γειτονικός κεμαλοφασισμός, επιβάλλει την κατάργηση, μέχρι και στα χωρικά ύδατα, ασκώντας ένα είδος νησοκτονίας. Μάρτυς ο επίσημος χάρτης. Ποια ΑΟΖ λοιπόν, ποια υφαλοκρηπίδα και ποια χωρικά ύδατα. Κοινός τους τόπος είναι η διάχυτη ασφυξία. Μοναδική ελπίδα για τους αξιοπρεπείς Καστελοριζιούς νησιώτες, η ένστολη Ελλάδα του Αιγαίου. Οπότε η σημερινή συμπερίληψη του Καστελόριζου στην επέκταση των χωρικών υδάτων του στα δώδεκα μίλια, κινείται αποκλειστικά στην ηθική και πολιτική σφαίρα. Τουλάχιστον στην αρχή του αγώνα.

ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΟΖ ΠΟΙΕΙΝ, ΚΑΙ ΤΑ 12 ΜΙΛΙΑ ΜΗ ΑΦΙΕΝΑΙ

Η περί τους σεισμούς ελληνική όσο και διεθνής βιβλιογραφία βρίθει πλείστων όσων αναφορών ως προς το Ελληνικό τόξο. Εμείς δεν είμαστε σεισμολόγοι, όμως αυτό δεν εμποδίζει να διαβάζουμε και να μαθαίνουμε τις αιτίες γέννησης των σεισμών στην ευρύτερη περιοχή του συγκεκριμένου τόξου, που υπάρχουν από εκατομμυρίων ετών. Επίσης το ότι η μεν Τουρκία πλησιάζει το Αιγαίο είκοσι πέντε χιλιοστά το έτος ενώ το τελευταίο πλησιάζει τριάντα πέντε χιλιοστά την Αφρικανική πλάκα, που με τη σειρά της το πλησιάζει δέκα χιλιοστά κάθε χρόνο.

Και μπορεί όλα αυτά να αποτελούν την αιτία ώστε η Ελλάδα να αποτελεί την έκτη πιο σεισμική χώρα στον πλανήτη και την πρώτη στην Ευρώπη, όμως δεν συμβαίνει το ίδιο και με τις δύο άλλες σχεδόν άγνωστες μέχρι στιγμής όψεις που συνιστούν επίσης συστατικά μέρη του Ελληνικού τόξου.

Ο λόγος για την αμυντική διάσταση, όσο και τη γεωοικονομική. Τον εκ δώδεκα ναυτικών μιλίων θαλάσσιο εξώστη, ιδίως ως προς το ανατολικό τμήμα του εν λόγω τόξου, κατά μήκος του Νότιου Κρητικού πελάγους μέχρι τα Ανατολικά της Ρόδου και επέκεινα έως το Καστελόριζο.

Είναι οι ίδιοι αυτοί θαλάσσιοι εξώστες, ο Κρητικός και ο Δωδεκανησιακός, οι οποίοι από κοινού με τα πέντε γνωστά νησιά της Νοτιότερης Ελλάδας, τη Ρόδο, την Κάρπαθο, την Κάσο, την Κρήτη και το Καστελόριζο, που μετά της παράκτιας

χώρας τους, αγναντεύουν την Ανατολική Μεσόγειο, όπως επίσης και το Λιβυκό Πέλαγος, περιφρουρώντας το απαράγραπτο και αναφαίρετο δικαίωμα στην υφαλοκρηπίδα, όσο και στην ΑΟΖ.

Η πρότασή μας το 2001, για την υποθαλάσσια ζεύξη των Κρητικών με τις Λιβυκές ακτές με αγωγό φυσικού αερίου δεν έπεσε από τους ουρανοί. Ούτε την κάναμε, όπως άλλοι δέκα χρόνια πιο μετά, για να τη χρησιμοποιήσουν ως λεκτικό πλυντήριο απέναντι στις λευκές σημαίες που ύψωσαν στο βορά για το ζήτημα του Εύξεινου αγωγού, εξυπηρετώντας αποκλειστικά και μόνο την Τουρκική γεωοικονομία.

Ολόκληρη η πρώτη εικοσαετία του εικοστού πρώτου αιώνα, αν εξαιρέσει κανείς την περίοδο του South stream, συνιστά για την Ελλάδα διαρκές γεωοικονομικό βατερλό. Από την Κεντροαριστερά και την Κεντροαριστεροδεξιά έως την Αριστερά και τη Δεξιά. Σήμα κατατεθέν τους ο T.A.P. του οποίου προαγωγός είναι η εξ ανατολών γείτων.

Η επέκταση της Αιγαλιτίτιδας ζώνης από τα έξη ναυτικά μίλια που είναι σήμερα, στα δώδεκα, να μεν μας επιτρέπει να πάρουμε πίσω τη θαλάσσια Ελλάδα που πάνε να μας κλέψουν η Τουρκία με το πραιτοριανό τμήμα της Λιβύης, όμως ταυτόχρονα επιβάλλει την προσφυγή στο αρμόδιο διεθνές δικαιοδοτικό όργανο

για τις Τουρκικές παραβιάσεις, αφού ο Τουρκικός κεμαλοφασισμός, επιβάλλει την κατάργηση, μέχρι και στα χωρικά ύδατα, ασκώντας ένα είδος νησοκτονίας στο Καστελόριζο.

Και ναι μεν η μόνη ελπίδα απέναντι στη διάχυτη ασφυξία για τους αξιοπρεπείς Καστελοριζιούς νησιώτες, όπως και για όλους τους Αιγαίοπελαγίτες, είναι ο ένστολος στόλος του Αιγαίου, και επί πλέον η συμπερίληψη του Καστελόριζου στην επέκταση των χωρικών υδάτων στα δώδεκα μίλια, κινείται αποκλειστικά στην ηθική και την πολιτική σφαίρα -τουλάχιστον στην αρχή του αγώνα- εν τούτοις υπάρχει και μια άλλη διάσταση των πραγμάτων, ιδιαίτερα σοβαρή.

Με δεδομένο ότι τα χωρικά ύδατα έως τα 12 ναυτικά μίλια μιας χώρας, συνιστούν εθνικά εδάφη

της, και με δεδομένες τις χαρτογραφημένες ήδη και προετοιμαζόμενες έρευνες και γεωτρήσεις της Τουρκικής εταιρείας πετρελαίων σε απόσταση έως έξη μίλια ανατολικά και νοτίως, από την Ρόδο έως την Κρήτη, εύκολα κανείς καταλήγει ότι πρόκειται για έναν νέο επί θύραις, γεωοικονομικό, αυτή τη φορά, Αττίλα. Εισβολή, κατοχή και υπεξαίρεση γης και ύδατος της θαλάσσιας Ελλάδας, καθώς και εκμετάλλευση στο διηνεκές. Ιδίως αν υπάρχει ανάμεσα στο Ελληνικό σεισμικό τόξο και το αντίστοιχο γεωοικονομικό και κάποια άλλη σχέση. Την οποία, κατά τα άλλα, δεν είναι λίγοι οι

σεισμολόγοι πανεπιστημιακοί που την απορρίπτουν.

Αν πάλι η Ελλάδα δεν επεκτείνει έως τότε, τα χωρικά ύδατα των ως άνω νησιών στα 12 μίλια, δεν θα νομιμοποιείται να θεωρήσει ως εισβολή την Τουρκική έρευνα, μετά των γεωτρήσεων, στο τμήμα αυτό της ναι μεν θαλάσσιας Ελλάδας, πλην όμως ανομιμοποίητης. Και γιατί τότε ο κάθε τρίτος, και ο

ΣΤΟΝ ΕΝΣΤΟΛΟ ΣΤΟΛΟ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΗΠΟΥΡΟΥ

**ΤΡΙΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΜΕΡΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΟΞΟΥ:**

**ΤΟ ΣΕΙΣΜΙΚΟ,
ΤΟ ΑΜΥΝΤΙΚΟ,
ΤΟ ΓΕΩΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ**

κάθε καλοθελητής θα αντιτείνουν λέγοντας: “Πόθεν προκύπτει ότι η θαλάσσια αυτή ζώνη, από τα έξι έως τα δώδεκα μίλια, συνιστά εθνικά σας εδάφη; Που είναι οι τίτλοι κυριότητας μετά της νομοθετικής δικαιοπραξίας; Και πως αντιδράσατε θεσμικά μέχρι και σήμερα απέναντι στο μετά της Λιβύης Τουρκικό ενεργειακό χωροταξικό, για την ίδια αυτή περιοχή;”

Εκεί όμως που τα πράγματα θα δυσκολέψουν έτι περαιτέρω, είναι η θαλάσσια ζώνη, στα σύνορα του Νότιου Κρητικού πελάγους. Από τα δώδεκα μίλια μέχρι την Κρητική υφαλοκρηπίδα και μέχρι την εν γένει Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη της Ελλάδας, δεν θα έχει ως όφειλε ως τους μόνους ιστορικούς δικαιούχους γεωοικονομίας, την ίδια την παράκτια χώρα και την απέναντι αντικείμενη Λιβύη. Και καμιά άλλη. Όμως παρόλα αυτά οι Τουρκικοί σχεδιασμοί κινούνται αντιδιαμετρικά, τόσο για τη σημερινή **{βλ. εικόνα Α}**, όσο για την αυριανή Ανατολικομεσογειακή πραγματικότητα, με τη συνδρομή της ορντινάτσας τους, στην καθημαγμένη Λιβύη.

Όχι μόνο στο πίσω μέρος του μυαλού τους, αλλά και στο εμπρός του μέρος, αυτό που επιθυμούν και δεν το κρύβουν, είναι η αυθαίρετη καταπάτηση αλλά και η εξαφάνιση της Ελληνικής ΑΟΖ, με βάση το ανεκδιήγητο τουρκικό εφεύρημα ότι τα νησιά δεν έχουν υφαλοκρηπίδα ούτε και ΑΟΖ. Προωθούν

παράλληλα την γεωοικονομική μας έξωση από την Ανατολική Μεσόγειο. Γι αυτό εμείς δεν προτείναμε τυχαία την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Από το Καρπάθιο μέχρι το Νότιο Κρητικό πέλαγος, και μέχρι το σύμπλεγμα του Καστελόριζου. Είναι οι στιγμές που η φράση του μαθηματικού και φυσικού Αρχιμήδη ξαναγίνεται επίκαιρη.

Ο λόγος για το γνωστό **“Δος μοι πα στω και ταν γαν κινάσω”**. Τόσο για την επιτυχή απόκρουση του ναυτικού και γεωοικονομικού Αττίλα, όσο και για τη νέα γεωοικονομική μας σχέση με την άλλη Λιβύη. Τη Λιβύη του Κοινοβουλίου και της Δημοκρατίας. Τα μηνύματα της οποίας φυσικά και δεν πρέπει να περάσουν απαρατήρητα. Γιατί και μόνο η έναρξη του διαλόγου για τις θαλάσσιες ζώνες μας με τη συγκεκριμένη Λιβύη, αργά ή γρήγορα θα φέρει τα πάνω κάτω. Και δεν θα είμαστε μόνο οι δυο μας. Ούτε η Κύπρος είναι μακριά, όπως έλεγαν κάποτε, ούτε η Αίγυπτος, ούτε τόσες άλλες χώρες της ευρύτερης περιοχής. Αλλά και της Γηραιάς Ηπείρου, όπως η

Γαλλία και η Ιταλία που από το 2004 ακόμη είχε προχωρήσει σε υποθαλάσσιο αγωγό φυσικού αερίου με τη Λιβύη.

Αν κατά τη συμφωνία των θαλάσσιων ζωνών με την Ιταλία, η Ελλάδα με το συμβιβασμό της, παραβλέπει τη μειωμένη επήρεια νησιών και την εξ αυτού του γεγονότος αρνητική παρενέργεια στα του Καστελόριζου, και η Ιταλική διπλωματία επαίρεται για τις προς τους αλιείς της παραχωρήσεις της Ελλάδας, η τελευταία να μη διανοηθεί χρήση πλυντηρίου για τα άλλα ανοιχτά μας θέματα, επειδή δεν πρόκειται να συμβούν τα ίδια με τους εξ Ανατολών γείτονες. Οπότε για να μη χρειαστεί οι Έλληνες να πουν το **“αποθανέτω η ψυχή μου μετά των αλλοφύλων”**, να μη χάσουν δηλαδή την ψυχή τους, αν δεν την έχουν ήδη χάσει, κυβερνώντες τε και αντιπολιτευόμενοι, τότε μένει να ειπωθεί το ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα των δώδεκα ναυτικών μιλίων στο νησί των ιπποτών, καθώς και στα ένθεν κακείθεν τέσσερα νησιά.

Ναι μεν να προχωρήσουν το συντομότερο οι συμφωνίες των θαλάσσιων ζωνών με την Κύπρο και την Αίγυπτο, και στη συνέχεια και με το κοινοβούλιο της Λιβύης, όμως προκειμένου να μη δώσουμε ούτε γη ούτε και ύδωρ στην Τουρκία, η λύση βρίσκεται στην επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Από τη Ρόδο, την Κάρπαθο, την Κάσο, και την Κρήτη έως το Καστελόριζο, που οφείλει να έλθει στη Βουλή {1} και να γίνει νόμος του κράτους. Μια πολιτική η οποία πέραν του ότι οικοδομεί το αμυντικό Ελληνικό τόξο στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή, είναι επιπλέον δύο άλλα πράγματα: Και αναγκαστική και κατεπείγουσα. Με άλλα δηλαδή λόγια **“και την ΑΟΖ ποιείν, και τα δώδεκα μίλια μη αφιέναι”**.

Και για να υπάρχει η γνώση για την τάξη μεγέθους της έκτασης που θα προστεθεί, πέραν των έξι μιλίων, στο Ελληνικό γεωοικονομικό τόξο, πόσο δηλαδή θα μεγαλώσει η θαλάσσια Ελλάδα, από το δυτικό σημείο του Νότιου Κρητικού πελάγους, ως το Βορειοανατολικό σημείο της Ρόδου, όπου πρόκειται να αρχίσουν οι έρευνες και γεωτρήσεις της Τουρκικής εταιρείας πετρελαίου, με βάση το καθόλα παράνομο Τουρκολιβυκό μνημόνιο, ανέρχεται στα 5.900,56 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Μια έκταση καθόλου αμελητέα, αφού πλησιάζει το 4,50% της συνολικής έκτασης της χώρας.

{1} Βλέπε Internet, Χρήστος Κηπουρός, **Πως να πάρουμε πίσω τη θαλάσσια Ελλάδα που μας την κλέβουν**, Θράκη 5 Ιουνίου 2020,

Εικόνα Α, πηγή: @CERCIIYES, MFATurkey, 2 Ιουνίου 2020

Μια από τις ματαιοδοξίες που κατατρύχουν τους Έλληνες θεσμικούς, Βουλευτές, Περιφερειάρχες, Δημάρχους κλπ. είναι η ανεκδιήγητη φράση: *"Εμείς οι πολιτικοί"*. Επειδή αυτή η λέξη και η έννοια της πολιτικής είναι πολύ ακριβά πράγματα, ώστε να περιαυτολογεί κανείς, θα ήταν πολύ πιο σεμνό και σωστό να χρησιμοποιείται η έννοια του πολιτικού προσώπου.

Αν η πολιτική είναι η πιο σπουδαία τέχνη, όπως υποστήριζε ο Δημόκριτος, τότε μοιραία η φράση *"εμείς οι πολιτικοί"* μάλλον παραπέμπει σε σπουδαίους καλλιτέχνες. Πράγμα πολύ ασυνήθιστο, για την υπαρκτή Ελληνική πολιτική τάξη. Και ιδιαίτερα για τους εξ αυτών Βουλευτές. Έναν έστω εκ των οποίων θα αναζητούσε με το φανάρι του μέρα μεσημέρι, αν ζούσε σήμερα ο Διογένης.

**Πως να είμαστε
χρήσιμοι
αλλά όχι ηλίθιοι**

Δεν είναι διαφορετικά τα πράγματα όταν γίνεται η χρήση της λέξης *"ηγέτης"*. Θυμόμαστε από τα χρόνια του Αττίλα, που διάφοροι ημεδαποί απέδιδαν τον τίτλο του ηγέτη στον μακαρίτη, όχι όμως και συγχωρεμένο Ραούφ Ντεκτάς. Όπως βέβαια κατά κόρον κάνουν σήμερα οι πάντες εν Ελλάδα, όταν παρέχουν την προσωνομία του ηγέτη σε πρόσωπα όπως ο Ρ. Τ. Ερντογάν.

Αν μη τι άλλο η προέλευση της λέξης *"ηγέτης"*, από το ρήμα ηγούμαι, που σημαίνει δεικνύω τινά την οδό, και που σημαίνει ότι ο ίδιος έχει κάνει τη διαδρομή, τη γνωρίζει καλά, και έχει δικαιωθεί, προκαλεί μεγάλη απορία για το που, το πότε και το πως συνέβησαν όλα αυτά. Το μόνο βέβαιο είναι ότι ένας απηνής διώκτης ιστορικών λαών δεν δύναται να απολαμβάνει τέτοιας ιδιαίτερης τιμής.

Ας μην ανατρέξουμε στα της ιστορίας και την προέλευση του όρου *"χρήσιμοι ηλίθιοι"*. Ας μείνουμε στα δικά μας πολιτικά πράγματα. Ναι μεν να είναι κανείς χρήσιμος, όχι όμως και ηλίθιος, είναι η δική μας γνώμη. Εννοείται ότι δεν αρκεί η καλή προαίρεση για την αποφυγή ιστορικών λαθών. Ένα από τα οποία ήταν η στήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας της Βουλής των Ελλήνων στην ανάληψη από τη χώρα μας των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

Θα πει κανείς *"περσινά ξινά σταφύλια"*, όμως όταν ψάξει τις παρενέργειες, με πιο σημαντική εξ αυτών, την πρόσφατη χρεοκοπία,

Η περίπτωση των δώδεκα ναυτικών μιλίων

οφείλει να ψάξει και πιο βαθιά, οπότε θα βρει ότι αν η χώρα είχε μεν χρήσιμους, όχι όμως ηλίθιους, στην πολιτική της τάξη, δεν θα είχαμε παρόμοιες διολισθήσεις.

Δεν χρειάζεται να επεκταθούμε σε άλλες περιπτώσεις. Αρκεί να έρθουμε στα θέματα των ημερών. Συγκεκριμένα στην αντιμετώπιση της εξαγγελθείσας Τουρκικής έρευνας μετά γεωτρήσεων σε απόσταση έως έξη μίλια από τα νησιά του νοτιότερου Αιγαίου και της Κρήτης.

Αν θέλουν τα υπαρκτά πολιτικά πρόσωπα να είναι όντως χρήσιμα, μπορούν, αντί να εκλογικεύουν τις όποιες κυβερνητικές ή αντιπολιτευτικές επιλογές, να ανασκάψουν προηγουμένως την ιστορία, και στη συνέχεια να προτείνουν χωρίς φόβο και πάθος, το τι μπορεί να γίνει.

Αν λοιπόν το κάνουν αυτό, είναι βέβαιο ότι θα καταλήξουν στην πρόταση επέκτασης των χωρικών μας υδάτων από τα έξη στα δώδεκα ναυτικά μίλια στις περιοχές του νέου παράνομου ενεργειακού Τουρκικού χωροταξικού, όσο και στο αντίστοιχο επίσης παράνομο Τουρκολιβυκό χωροταξικό.

Όσοι δε θελήσουν, μπορούν να προτάξουν τη χρησιμότητα και το *“ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα”* της επέκτασης των χωρικών

μας υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Νοτιότερο Αιγαίο και στο Καρπάθιο, όσο και στο Νότιο Κρητικό πέλαγος. Και να πάρουν πρωτοβουλίες, ώστε οι κάτωθεν, όπως έλεγε ο Κορνήλιος Καστοριάδης, να πιέσουν τους άνωθεν, για τα περαιτέρω.

Επαφή

 xrkirouros@gmail.com

 Διδυμότειχο Έβρου

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ

Πρώην Βουλευτής Έβρου

Θράκη - Ιούνιος 2020